

Het laatste van de dagen

(De huidige staat Israël is niet Gods werk!)

Door: N. Baalbergen

*Bijbelverzen komen uit de NBG-vertaling.
De NBG vertaalt de naam van God (YAHWEH) met: HERE.*

Wanneer Petrus op de Pinksterdag opstaat om aan zijn volksgenoten uit leggen wat dit wonderlijke gebeuren betekent, haalt hij de profeet Joël aan:

“En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouderen zullen dromen dromen: ja, zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren. En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed en vuur en rookwalm. De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en doorluchtige dag des Heren komt. En het zal zijn, dat al wie de naam des Heren aanroept, behouden zal worden.” - Handelingen 2:17-21.

Met deze woorden geeft Petrus te kennen dat de mensen, althans gedeeltelijk, in vervulling zien gaan, wat eenmaal geprofeteerd werd. Nauwkeurig geeft hij ook de tijd aan, waarin deze dingen zullen gebeuren: ***“in de laatste dagen.”*** De dingen die de profeet beschrijft, zijn niet kenmerkend voor de hele periode, van begin tot eind, die met deze term wordt aangeduid. Wel zullen ze ergens in die tijd plaatsvinden. Daar kunnen we van overtuigd zijn. En als om deze zekerheid nog eens extra nadruk te geven, voegt Petrus eraan toe: ***“zegt God.”***

En als we dan verder lezen, komen we een tweede tijdsbepaling tegen, die ons met even zoveel woorden duidelijk maakt dat al deze dingen zullen gebeuren nog ***“voordat de grote en doorluchtige dag des Heren komt.”*** Deze tijdsbepaling maakt het duidelijk dat aan de dag van de Heer een tijd voorafgaat van grote zegening, in de eerste plaats weliswaar voor Israël, maar toch ook voor ***“alle vlees”***, alle mensen, ook al zal Petrus dat op het moment van spreken niet bewust zo bedoeld hebben. Maar het eigenlijke Pinkstergebeuren is immers slechts een begin en doet onwillekeurig denken aan Mozes' verzuchting: ***“Och, ware het gehele volk des HEREN profeten, doordat de HERE zijn Geest op hen gawe!”*** (Numeri 11:29).

Het resultaat zal zijn dat ***“uw zonen en uw dochters zullen profeteren.”*** Dit betreft niet uitsluitend het voorzeggende van de toekomst, maar omvat al het spreken over wat de dingen van het koninkrijk betreft. De belofte wordt op dit punt stellig beperkt tot Israël en zegt wat de zonen en dochters van het Israël van God zullen doen in de laatste dagen. De bron van hun kennis zullen gezichten zijn, waaraan ook de vrouwen deel zullen hebben! Dit zal de kennis betreffende Gods Heilsplan sterk doen toenemen, zodat we ons niet behoeven te verwonderen als we bij Jesaja lezen dat ***“vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de***

God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem.” (Jesaja 2:3)

Maar niet alleen op deze wijze zal de kennis toenemen. God Zelf zal ook tekenen en wonderen doen. Wellicht moeten we hier denken aan Marcus 16:20 ***“Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden.”*** Wat de woorden bloed, vuur en rookwalm aangeven, is niet duidelijk, maar dat dit zou duiden op oorlog en branden kan niet zondermeer aangenomen worden. Ongetwijfeld hoort dit bij de zegeningen en heeft op een of andere wijze te maken met de aanwezigheid van God te midden van Zijn volk. Vergelijk Jesaja 4:4-6. Daarom dienen we ook voorzichtig te zijn met een verklaring over de zon die veranderd wordt in duisternis en de maan die veranderd wordt in bloed. Vergelijk Jesaja 24:23.

Zoveel is echter wel zeker, dat in de laatste dagen Sion vol van recht en gerechtigheid zal zijn en dat wijsheid, kennis en godsvrucht haar schat zullen zijn (Jesaja 33:5,6). Vooral dienen we er goed op te letten dat al deze zegeningen zullen komen in een periode die *de laatste dagen* genoemd wordt en aan de grote en heerlijke dag van de Heer voorafgaat.

De heerlijkheid van de laatste dagen

“Het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, aanschouwd heeft over Juda en Jeruzalem. En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren. Huis van Jakob, komt, laten wij wandelen in het licht des HEREN.” - Jesaja 2:1-5

Deze heerlijke profetie wordt over het algemeen ingedeeld bij de voorzeggingen aangaande de toestand in de duizend jaren dat Satan gebonden zal zijn, vooral omdat ook gezegd wordt dat de volken hun zwaarden zullen slaan tot houwelen en hun speren tot snoeischaren. Maar het zijn juist deze woorden, die het ons onmogelijk maken dit te doen en de vervulling ervan na Christus' tweede komst te stellen. De Zoon zal toch immers Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn koninkrijk verzamelen al de ergernissen en degenen die ongerechtigheid doen, zodat er geen plaats zal zijn voor oorlogsinstrumenten op een aarde waar gerechtigheid woont.

Op deze wijze zullen de duizend jaren reeds dadelijk bij het begin volmaakt zijn. Jesaja daarentegen beschrijft een proces, de volken zullen leren en overtuigd worden. Het gevolg van dit onderwijs zal zijn dat het oorlogstuig omgesmeed zal worden tot instrumenten die tot de vrede dienen. De zegeningen, beschreven door Jesaja, zijn in geen enkel opzicht afhankelijk van de tweede komst van Christus. Zij zijn mogelijk geworden door Zijn eerste komst op aarde en Zijn verzoenend sterven op het kruis. En de vervulling wacht slechts op het uitgieten van Gods Geest op Israël en het verstrekken van verder licht door middel van visioenen, dromen, wonderen en tekenen.

In die periode die **"het laatste der dagen"** wordt genoemd, zal de berg van het huis van de Heer vastgesteld zijn op de top van de bergen. De berg van het huis van de Heer zal de belangrijkste en voornaamste van alle bergen zijn, omdat God daar weer als in de dagen van ouds een zichtbare manifestatie van Zijn aanwezigheid zal geven. Niets duidt er in dit tekstgedeelte op dat dit het gevolg zal zijn van een gewelddadig ingrijpen, van een oordeel en een veroordeling. Wanneer de Redding van God terugkeert naar Israël, zal dit volk door God dusdanig verrijkt worden, dat het zal zijn als een opstanding uit de doden.

En de volken zullen met elkaar overleg plegen en elkaar aansporen de wegen van de Heer te leren kennen en in Zijn paden te wandelen. Jeruzalem zal het geestelijke en politieke centrum zijn, en de volken zullen maar al te graag optrekken naar dit centrum van licht en waarheid. Gezien de ervaring van alledag moet dit wel het gevolg zijn van een Goddelijk ingrijpen. Maar dan was dit geen ingrijpen in oordeel, want dan zouden er niet veel volken overgebleven zijn. God grijpt in door licht te geven en Zich te openbaren, eerst aan Israël en dan ook aan de volken.

Nog een andere reden, waarom Jesaja 2:1-5 niet bij de duizend jaren ingedeeld mag worden, is dat duidelijk gezegd wordt dat deze dingen **"in het laatste der dagen"** zullen plaatsvinden. De term **"laatste der dagen"** geeft een tijdsperiode aan die niet dezelfde kan zijn als de duizend jaren. We hebben het recht niet om deze tijdsbepaling terzijde te schuiven en te doen alsof het hier gaat om een latere periode.

Zoals we gezien hebben, citeert Petrus, in Handelingen 2:16-20, de profetie van Joël en vertelt niet alleen dat in de laatste dagen zeven verschillende dingen zullen plaatsvinden, maar hij maakt ook duidelijk dat dit allemaal zal gebeuren vóórdát de grote en heerlijke dag van de Heer aanbreekt. Zodoende is er maar één conclusie mogelijk: *de laatste dagen* is een periode die aan de dag van de Heer en dus ook aan het duizendjarig rijk voorafgaat.

In het Oude Testament komt de Hebreeuwse term *be'achariet hajamim*, die, letterlijk vertaald, betekent: *in het laatste van de dagen*, veertien maal voor, nl. in Genesis 49:1, Numeri 24:14, Deuteronomium 4:30; 31:29, Jesaja 2:2, Jeremia 23:20; 30:24; 48:47; 49:39, Ezechiël 38:16, Daniël 2:28; 10:14, Hosea 3:5, Micha 4:1.

Genesis 49 : 1

"En Jakob ontbood zijn zonen en zeide: Komt bijeen, opdat ik u bekend make, wat u in toekomstige dagen [letterlijk: in het laatste van de dagen] wedervaren zal..."

Deze zegening van Jakob (zie vers 28) is een profetie en zijn woorden geven te kennen wat de zonen van Jakob zal overkomen in het laatste van de dagen. De interpretatie van deze symbolische en figuurlijke taal is altijd een groot probleem geweest. Wellicht zal het veel hulp kunnen geven, als we beseffen dat deze profetie betrekking heeft op *het laatste van de dagen*, nog toekomstig is, en niets te maken heeft met de geschiedenis van de twaalf stammen zoals we die tot nu toe kennen. Ongetwijfeld zal veel van wat nu nog een raadsel is, volmaakt duidelijk worden in de tijd dat deze profetie vervuld wordt.

Numeri 24 : 14

"En nu, zie, ik sta op het punt naar mijn volk te gaan; kom, ik zal u aankondigen wat dit volk in de toekomst [letterlijk: in het laatste van de dagen] uw volk zal aandoen."

Bileam maakt hier aan Balak bekend wat Israël Moab zal aandoen in die periode die **"de laatste dagen"** genoemd wordt. Hoe onmogelijk de letterlijke vervulling van deze profetie ook mag schijnen, in het licht van Jeremia 48, vooral vers 47, waar deze term ook gebruikt wordt, hoeft niemand aan die vervulling te twijfelen.

Deuteronomium 4 : 30

"Wanneer het u bang zal zijn en in de toekomst [letterlijk: in het laatste van de dagen] al deze dingen u zullen overkomen, dan zult gij u bekeren tot de HERE, uw God, en naar Hem luisteren."

Het laatste van de dagen is niet een periode van alleen maar zegening, ook al zal de periode van zegening van lange duur zijn. Hij begint in droefenis, gevolgd door zegening en eindigt in droefenis. De eigenzinnigheid van de mensen zal in het laatste van de dagen grote verdrukking brengen.

Deuteronomium 31 : 29

"Want ik weet, dat gij na mijn dood zeer verderfelijik handelen zult en afwijken van de weg, die ik u geboden heb; daarom zal na verloop van tijd [letterlijk: in het laatste van de dagen] het onheil over u komen, wanneer gij doet wat kwaad is in de ogen des HEREN en Hem krenkt door het maaksel uwer handen."

Dit is weer één van die merkwaardige teksten, waarbij een tweevoudige vervulling onmiddellijk in het oog springt. Mozes zei dat Israël na zijn dood weer zou afwijken van de weg. In de laatste dagen zullen ze opnieuw afwijken van de weg. Aan deze neiging van Israël zal pas een einde komen in het duizendjarig rijk.

Jesaja 2 : 2

"En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen."

Dit gedeelte werd al besproken.

Jeremia 23 : 20; 30 : 24

"De toorn des HEREN zal zich niet afwenden, tot Hij heeft volvoerd en tot stand gebracht de raadslagen van zijn hart; in het laatst der dagen zult gij dat duidelijk inzien."

"De brandende toorn des HEREN zal zich niet afwenden, totdat Hij de plannen van zijn hart volvoerd en verwerkelijk heeft; in het laatst der dagen zult gij dat inzien."

In de laatste dagen, wanneer de profetische Schriften op massale wijze in vervulling gaan, wordt het volk van God aangespoord erop te letten. Het resultaat zal zijn een steeds groeiende overtuiging dat het Woord van Goddelijke oorsprong is en leiden tot eerbeton aan de God van dat Woord.

Jeremia 48 : 47; 49 : 39

"Maar Ik zal in het lot van Moab een keer brengen in het laatst der dagen, luidt het woord des HEREN. Tot zover het oordeel over Moab."

"Maar in het laatst der dagen zal Ik in het lot van Elam een keer brengen, luidt het woord des HEREN."

Deze verzen tonen dat Moab en Elam in het laatste van de dagen weer in hun land zullen zijn. Wij weten niet waar de Moabieten en Elamieten zijn, die in de laatste dagen weer in hun vroegere land zullen wonen, maar we weten dat God Zijn woord gestand zal doen. Vergelijk Numeri 24:14.

Ezechiël 38 : 16

"...en gij zult optrekken tegen mijn volk Israël als een wolk die het land bedekt. In toekomstige dagen [letterlijk: in het laatste van de dagen] zal het geschieden, dat Ik u doe optrekken tegen mijn land, opdat de volken Mij leren kennen, wanneer Ik Mij voor hun ogen aan u, o Gog, de Heilige betonen zal."

Dit hele hoofdstuk is belangrijk, omdat we hier opnieuw een bewijs vinden dat de laatste dagen niet de duizend jaren zijn. Op talrijke plaatsen in het Oude Testament lezen we dat er een tijd zal komen dat Israël veilig en gerust zal wonen.

"Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. In zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen; en dit is zijn naam, waarmee men hem zal noemen: de HERE onze gerechtigheid." - Jeremia 23:5,6

De eerste komst van Christus was alles wat nodig was om de vervulling van deze prachtige profetie mogelijk te maken.

"Zie, Ik verzamel hen uit al de landen, waarheen Ik hen in mijn toorn en gramschap en grote verbolgenheid zal verdreven hebben, en Ik zal hen naar deze plaats terugbrengen en hen veilig doen wonen; zij zullen Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn."
- Jeremia 32:37,38

"In die dagen zal Juda verlost worden en Jeruzalem veilig wonen, en zó zal men het noemen: De HERE onze gerechtigheid." - Jeremia 33:16

"Zo zegt de Here HERE: Als Ik het huis Israëls bijeenverzamel uit de natiën, in wier land zij verstrooid zijn, dan zal Ik Mij ten aanschouwen van de volken aan hen de Heilige betonen, en zij zullen wonen in hun land, dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb. Zij zullen daar veilig wonen en huizen bouwen en wijngaarden planten; ja veilig zullen zij wonen, terwijl Ik gerichten voltrek aan allen uit hun omgeving, die hen veracht hebben. En zij zullen weten, dat Ik, de HERE, hun God ben." - Ezechiël 28:25,26

"Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten en het wild gedierte uit het land wegdoen, zodat zij veilig kunnen wonen in de steppe en slapen in de bossen." - Ezechiël 34:25

In al deze teksten wordt nadrukkelijk verklaard dat er een tijd zal komen dat Israël rustig zal wonen. In Ezechiël 38:10-16 lezen we niettemin van een inval die in dezelfde tijd zal plaatsvinden, d.w.z. in de laatste dagen. Als regel worden Gog en Magog hier vereenzelvigd met de opstand aan het eind van de duizend jaren, wanneer Satan voor een korte tijd wordt losgelaten. Dit is niet juist, want de inval die Ezechiël hier beschrijft, vindt plaats vóór die duizend jaren beginnen.

In vers 8 lezen we dat deze volken een inval doen in een land dat hersteld is van het zwaard, dat bijeen geroepen is uit vele volken. Zij trekken op tegen de bergen van Israël, die steeds tot verwoesting geweest zijn. Hun doel is ten strijde te trekken tegen een land van dorpen, tegen mensen die in rust zijn, die in vertrouwen wonen, die wonen zonder muur en grendels en dubbele deuren. Zij overvallen een volk dat uit de heidenen verzameld is, dat materiële welvaart verkregen heeft, dat in het midden van het land woont (Ezechiël 38:11,12).

Deze profetie kan nooit vervuld worden, tenzij Israël verlost, hersteld en gezegend is en lange tijd rustig en veilig in zijn land gewoond heeft. Dit zal in de laatste dagen werkelijkheid zijn en de inval zal komen aan het eind van die dagen.

Daniël 2 : 28

"Maar er is een God in de hemel, die verborgenheden openbaart; Hij heeft de koning Nebukadnessar bekendgemaakt wat in de toekomstige dagen [letterlijk: in het laatste van de dagen] geschieden zal."

De droom van Nebukadnessar begon in Daniël's tijd en reikte tot in de laatste dagen. Erkenning van dit feit en van andere feiten die betreffende de laatste dagen geopenbaard zijn, kan van groot nut zijn bij een poging tot juiste uitleg van deze droom.

Daniël 10 : 14

"...en ik ben gekomen om u te verstaan te geven wat uw volk in het laatst der dagen overkomen zal; want wederom is het een gezicht aangaande de toekomst."

Het laatste van de dagen is een tijdperk dat niet altijd dezelfde kenmerken vertoont. De hemelse boodschapper openbaarde aan Daniël bepaalde dingen die zijn volk in de laatste dagen zouden overkomen.

Hosea 3 : 5

"Daarna zullen de Israëlieten zich bekeren, en de HERE, hun God, zoeken, en David, hun koning, en bevende komen tot de HERE en tot zijn heil – in de dagen der toekomst [letterlijk: in het laatste van de dagen]."

De tijdsbepalingen in dit en het voorgaande vers zijn van groot belang. In vers vier wordt ons verteld dat de kinderen van Israël vele dagen zullen blijven zitten zonder koning en zonder vorst en zonder offer en zonder opgericht beeld en zonder *efod* en *terafim*. Ieder woord hiervan werd een feit toen Jeruzalem in het jaar 70 werd verwoest. Dit is zo gebeven gedurende bijna 2000 jaar. Daarna zullen de kinderen van Israël terugkeren en de HERE hun God en David hun koning zoeken. Aangezien dit in de laatste dagen zal plaatsvinden, moeten deze dagen aan de tweede komst (Grieks: *parousia*) van Christus en de duizend jaren voorafgaan.

Micha 4 : 1

"En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen..."

Dit en de volgende verzen herhalen veel dat ook in Jesaja 2 te lezen is, maar er zijn enkele veel betekende aanvullingen. We lezen dat de laatste dagen zullen worden gekenmerkt door algemene vrede, algemene welvaart, veiligheid voor ieder individu en algemene aanbidding van YAHWEH. De term **"te dien dage"** in vers 6 wijst terug naar **"het laatste der dagen"** in vers 1 en geeft dezelfde periode aan. Wellicht kan deze term ons helpen om te begrijpen wat in het Nieuwe Testament bedoeld wordt met **"ten jongsten dage"**.

We vinden deze uitdrukking in Johannes 6:39,40,44,54; Joh.11:24; Joh.12:48. In de eerste vijf verzen heeft deze term te maken met de belofte van de opstanding. In de laatste tekst wordt gesproken van oordeel. In alle teksten staat, letterlijk vertaald vanuit het Grieks: **"IN de laatste dag."** Indien deze *jongste/laatste dag* van het evangelie van Johannes dezelfde betekenis heeft als **"in het laatste der dagen"** in Micha 4:1 en **"te dien dage"** in Micha 4:6, zullen opstandingen in de laatste dagen een heel gewone zaak zijn.

De laatste dagen in het Nieuwe Testament

De term *de laatste dagen* komt in het Nieuwe Testament voor in Handelingen 2:17; 2Timotheüs 3:1; Hebreëën 1:1; Jakobus 5:3; 2Petrus 3:3. Eén van deze teksten eist onze bijzondere aandacht, nl. 2Timotheüs 3:1 -

"Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen..."

Wanneer we de volgende verzen lezen, zien we dat er in die tijd veel verdorvenheid en ongerechtigheid zal zijn, maar ook een gedaante van godsvrucht. Opmerkelijk is dat hier niet gezegd wordt dat sommigen verdorven zijn, terwijl anderen een gedaante van godsvrucht hebben. Integendeel, de verdorven mensen zijn dezelfde die een gedaante van godsvrucht hebben.

"De laatste dagen" waarover Paulus hier spreekt, zijn niet de periode waar Jesaja 2 over spreekt. Het zijn de laatste dagen van de bedeling van de genade. Toen Paulus in Handelingen 28:28 verklaarde dat de Redding van God tot de heidenen gezonden was, begon het grote vertoon van Zijn genade. Het resultaat van dit werk van God, althans een aspect ervan, wordt beschreven in 2Timotheüs 3:1-9. Genade zal nooit een rechtvaardige wereld voortbrengen. Dit is niet vreemd, maar bevestigt wat de profeet Jesaja al vele jaren eerder had verklaard:

"Al wordt de goddeloze genade bewezen, hij leert geen gerechtigheid; hij handelt slecht in een land van recht en de majesteit des HEREN ziet hij niet." - Jesaja 26:10

De toestand zoals beschreven in 2Timotheüs 3 is het beste dat we te verwachten hebben, zolang God voortgaat genade en niets dan genade te schenken. Maar de bedeling van de genade zal eens afgesloten worden. Wanneer dit gebeurt, zal God ingrijpen en Zijn gericht op de aarde brengen.

"...want wanneer uw gericht op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid." - Jesaja 26:9

Ezechiël 20

Het ***"laatste der dagen"*** van Jesaja 2 is een lange periode, die vooraf gaat aan de tweede komst (Grieks: *parousia*) van Christus en de dag van de Heer. In het boek Jesaja vinden we vele profetieën van Goddelijke zegeningen, die vóór de duizend jaren over de aarde gebracht moeten worden. Zou dit niet vóór de *parousia* gebeuren, dan zouden de mensen voor wie deze zegeningen bedoeld zijn, er immers niet meer zijn. Ze zullen ten onder gegaan zijn in de alles vernietigende wraak waarmee de *parousia* gepaard zal gaan.

In Ezechiël 20 vinden we een belangrijke profetie die vervuld moet worden vóór de dag van de Heer. In de eerste tweeëndertig verzen wordt in herinnering gebracht hoe Israël vijf keer opstond tegen de HERE, hun God. De eerste opstand wordt beschreven in de verzen 5-9. Dit was in Egypte, toen niemand de afgoderij wilde afzweren. God stortte Zijn toorn toen niet over hen uit ter wille van Zijn naam, om die niet te ontheiligen voor de ogen van de heidenen.

De tweede opstand wordt beschreven in de verzen 10-17. Dit was in de woestijn, waar ze niet wilden wandelen in de inzetten die God hen gegeven had. Weer was Hij dit volk genadig ter wille van Zijn naam, om die niet te ontheiligen voor de ogen van de heidenen. De heerlijkheid van Zijn naam is belangrijker dan het straffen van de ongerechtigheden.

De derde opstand wordt beschreven in de verzen 18-26. Dit was aan de grens van het beloofde land. De nieuwe generatie, die in de veertig jaren van omzwerving in de woestijn opgegroeid was, keerde zich ook weer tegen God. Ter wille van Zijn naam, om die niet te ontheiligen voor de ogen van de heidenen, was God hen genadig en bracht hen toch in hun land.

De vierde opstand wordt beschreven in de verzen 27-29. Ook daar overtraden ze de inzetten. De vijfde opstand wordt beschreven in de verzen 30-32. Dit was de afval waarvan Ezechiël zelf getuige was. God geeft een ernstige waarschuwing. Ze dachten te worden als de heidenen, maar God zei dat dit niet zou gebeuren. Dit alles leidt tot één van de mooiste profetieën in het Oude Testament (Ezechiël 20:33-44).

ZO WAAR IK LEEF, LUIDT HET WOORD VAN DE Here HERE. De vervulling van deze profetie is even zeker als het bestaan van God.

MET STERKE HAND. Dit herinnert aan de uittocht uit Egypte, Deuteronomium 4:34. De hand is het symbool van kundigheid en vaardigheid. God zal ingrijpen om deze profetie te vervullen en Zijn bekwaamheid zal duidelijk zijn voor allen die Gods werk zien.

MET UITGESTREKTE ARM. De arm is het symbool van macht en sterkte, de uitgestrekte arm van macht en sterkte in actie.

EN MET UITGESTORTE GRIMMIGHEID. Deze uitstorting van woede betreft alles en iedereen die de vervulling van deze profetie op enigerlei wijze in de weg willen staan. Ieder mens, iedere natie, iedere hinderpaal die ook maar het minst in de weg zou willen leggen, zal genadeloos opzij geschoven worden door Goddelijke woede. God zal niet de minste tegenstand gedogen. Dit zal een nog grotere bevrijding worden dan Israël meemaakte toen het uit Egypte wegtrok. Geen mens kan er een vinger tegen opheffen. Als hij dit toch zou doen, zal Gods woede over hem uitgestort worden.

ZAL IK OVER U HEERSEN. Dit geeft duidelijk te kennen wat God zal doen met Goddelijke bekwaamheid, grote kracht en uitgestorte woede: Hij zal over Israël regeren. Regering betekent richting geven, onderricht, leiding geven. Iemand die regeert moet volledige verantwoordelijkheid aanvaarden. Het Hebreeuwse woord voor regeren is *malak*, waarvan ook het woord *malkuth* is afgeleid. Gewoonlijk wordt dit vertaald met *koninkrijk*. Het geeft aan dat God voor ieder detail in het leven van Israël verantwoordelijk is, er leiding en richting aan zal geven. Deze profetie is nog nooit vervuld. Is ook nu (2015) niet bezig in vervulling te gaan.

IK ZAL U VOEREN UIT HET MIDDEN DER VOLKEN. De eerste stap wanneer God begint te regeren, zal zijn hen uit alle andere volken te leiden. Dit betekent nog geen lichamelijke scheiding.

EN U BIJEENBRENGEN UIT DE LANDEN WAARIN GIJ VERSTROOID ZIJT. Dit betekent lichamelijke scheiding en is niet hetzelfde als de voorgaande verklaring. De voorgaande verklaring houdt een daad van herstel in, waardoor ze gescheiden zullen worden van hen met wie ze verenigd waren in gemeenschappelijke volksaard en beschaving. Ze zullen niet meer zijn als de heidenen

(vers 32) en zullen geen Duitse Joden, Russische Joden of Sefardische Joden zijn. God zal ze een nieuwe aard geven, waardoor ze van de volken zullen verschillen en weer in hun plaats als Gods bijzondere volk zullen worden hersteld. Daarna zullen ze uit de landen waarin ze verstrooid zijn, verzameld worden. Twee fasen worden hier in volgorde beschreven.

MET STERKE HAND, MET UITGESTREKTE ARM EN MET UITGESTORTE GRIMMIGHEID. Dezelfde Goddelijke bekwaamheid, kracht en woede zal in deze uittocht openbaar worden als in Zijn regering over hen. Dit bewijst dat de tegenwoordige terugkeer van de Joden geen vervulling van deze profetie is. God zal beginnen over hen te regeren in de landen waarin ze nu verspreid zijn. Hij zal Zijn regering (koninkrijk) binnen in hen plaatsen, voordat Hij hen onder Zijn regering in hun oude land plaatst. God zal eerst de leiding over hun leven op Zich nemen. Dan zal Hij hen opdragen terug te keren.

IK ZAL U BRENGEN NAAR DE WOESTIJN DER VOLKEN EN DAAR MET U IN HET GERICHT TREDEN, VAN AANGEZICHT TOT AANGEZICHT. In zijn typologische betekenis met betrekking tot Israël heeft het woord woestijn een tweevoudige betekenis. Het spreekt van volledige afscheiding van andere volken en ook van gebracht worden naar een plaats van volkomen afhankelijkheid van God. Zie bijv. Exodus 5:1; 8:25-27; 15:22. In de woestijn had Israël geen contact meer met andere volken en was van God alleen afhankelijk. Dit nu is de plaats, zowel natuurkundig als geestelijk, waar Hij hen zal brengen en waar Hij met hen zal oordelen van aangezicht tot aangezicht. Oordelen betekent ieder argument naar voren brengen, alle feiten ordenen, iedere waarheid openbaren tot staving van een vordering of bewering (zie ook Micha 6:2). Dat God dit van aangezicht tot aangezicht doet, betekent dat Hij dit persoonlijk en zonder tussenpersoon zal doen, ook niet door wonderen en tekenen. Sommigen zijn geneigd te denken dat dit de persoonlijke aanwezigheid (Grieks: *parousia*) van Christus op aarde vereist, maar de volgende tekst toont dat dit een misvatting is. Bovendien, indien de *parousia* eerst zou plaatsvinden, zou er niemand overgelaten zijn om mee in rechtsgeding te gaan (zie 2 Tessalonicenzen 1:7,8).

ZOALS IK MET JULLIE VADEREN IN HET GERICHT GETREDEN BEN IN DE WOESTIJN VAN HET LAND EGYPTE, ZO ZAL IK OOK MET U IN HET GERICHT TREDEN, LUIDT HET WOORD VAN DE HERE HERE. Dit is duidelijk een herinnering aan de geschiedenis van de uittocht, zoals beschreven in Deuteronomium. De woestijn die Israël doortrekken moest, draagt verschillende namen: Sur (Exodus 15:22), Sin (Exodus 16:1), Sinaï (Exodus 19:1vv.), Paran (Numeri 10:12), Zin (Numeri 20:1). Daar werd Israël onder het verbond van Sinaï gebracht. Dat verbond werd gebroken.

IK ZAL U ONDER DE HERDERSSTAF DOEN DOORGAAN. Dit heeft ook een tweevoudige betekenis. De herder liet zijn schapen één voor één onder zijn staf doorgaan om hen te tellen en te sorteren, vgl. Leviticus 27:32; Jeremia 33:13; vgl. ook Mattheüs 25:32. Dit betekent dat er geen verloren zullen gaan (Amos 9:9) en dat het herstelde volk Hem heilig zal zijn (vgl. vers 40). De gewonden zullen niet afgewezen worden, maar verzorgd en geholpen worden. Maar de staf of scepter is ook het teken van koninklijke waardigheid. En zo betekent het ook dat Israël onder de regering van God gebracht zal worden, wanneer Gods regering op aarde gevestigd zal worden. Israël zal als eerste "onder de staf doorgaan." Alle andere volken moeten te zijner tijd ook volgen, als ze niet verdelgd willen worden uit het midden van de God welgevallige volken.

EN U BRENGEN IN DE BAND VAN HET VERBOND. De oude geschiedenis zal zich in zekere zin herhalen. God leidde Israël uit Egypte. Hij oordeelde hen in de woestijn en bracht hen onder de band van het verbond van Sinaï. Hun toekomst is eveneens een uittocht uit de volken, God zal hen oordelen in de woestijn en hen brengen onder de band van het verbond. De "band" is de bindende verplichting. Wat dit verbond is wordt vollediger uitgewerkt in Jeremia 31:31-34.

IK ZAL DE WEERSPANNIGEN UIT U UITSCHIFTEN EN HEN DIE TEGEN MIJ OVERTREDEN HEBBEN. Zij die niet willen dat God over hen regeert, zij die weigeren zich te onderwerpen, zij die weigeren terug te keren naar hun land wanneer de Geest hen daartoe opdracht geeft, allen zullen zij als rebellen beschouwd worden en in de woestijn vallen (vgl. Numeri 14:21-23,28,29).

WEL ZAL IK HEN LEIDEN UIT HET LAND WAARIN ZIJ ALS VREEMDELINGEN VERTOEVEN, MAAR IN HET LAND VAN ISRAËL ZULLEN ZIJ [de rebellen] NIET KOMEN. De rebellen die het land waar zij wonen niet wensen te verlaten, zullen door God daaruit verdreven worden, maar zullen niet in Israël binnen mogen gaan. Onder Gods regering kan een Israëliet niet ergens gevestigd zijn buiten Palestina.

EN GIJ ZULT WETEN DAT IK DE HERE BEN. Deze formule komt 21 keer voor in Ezechiël. Israël zal het weten wanneer God zegt "Er zij licht." De rest van dit hoofdstuk dient aandachtig gelezen te worden, daar het sommige feiten herhaalt en enkele bijzonderheden toevoegt.

Jesaja 60 : 1 - 5

"Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des HEREN gaat over u op. Want zie, duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën, maar over u zal de HERE opgaan en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. Volken zullen opgaan naar uw licht en koningen naar uw stralende opgang. Hef uw ogen op en zie rondom: zij allen verzamelen zich, komen tot u; uw zonen komen van verre en uw dochters worden op de heup aangedragen. Dan zult gij het zien en stralen van vreugde; uw hart zal zich ontroerd verruimen, want tot u zal de rijkdom der zee zich wenden, het vermogen der volken zal tot u komen."

Velen hebben gemeend dat deze profetie vervuld werd toen Christus als kind in Bethlehem geboren werd. Maar dit is niet een profetie van koningen die tot Christus komen. Het is een profetie van koningen die tot Israël komen. Dit gedeelte spreekt van een tijd dat er een groot Goddelijk licht schijnt over Israël. Het wordt dan ook gemaand op te staan en verlicht te worden. Dit gebeurt in een tijd dat duisternis de aarde bedekt en donkerheid de volken. Op dat tijdstip staat de HERE op over Israël en doet Zijn heerlijkheid over hen lichten.

Dit licht is geen vernietigend, alles verterend vuur. Het is een licht van genade dat Israël verlicht en tot de HERE brengt. Ook de heidenen worden door dit licht aangetrokken en gaan tot Israël, zoals eens de koningin van Scheba kwam om de wijsheid te horen die God aan Salomo gegeven had. Bovendien zullen Israëls eigen zonen en dochters die wijd en zijd verstrooid zijn, zich bij hun volk voegen en er door gezegend worden. Maar dat is niet alles, want de profetie spreekt van nog meer zegeningen.

Jesaja 60 : 10 - 12

"Vreemdelingen zullen uw muren herbouwen en hun koningen zullen u dienen, want in mijn toorn heb ik u geslagen, maar in mijn welbehagen heb ik Mij over u ontfermd. En uw poorten zullen bestendig openstaan, dag noch nacht zullen zij gesloten worden, opdat men tot u inbrenge het vermogen der volken, terwijl hun koningen worden meegevoerd. Want het volk en het koninkrijk, die u niet willen dienen, zullen te gronde gaan, en die volken zullen zeker verwoest worden."

Meestal wordt deze profetie bij de duizend jaren ingedeeld, wat betekent dat deze verlichting en zegening van Israël, alsmede de zegening die Israël als gevolg daarvan over de heidenen zal brengen, plaats zullen vinden nadat de dag van de Heer gekomen zal zijn. Maar dat is een volslagen onmogelijkheid.

We leven nu in een tijd, zoals beschreven door Jesaja, dat duisternis de aarde bedekt en donkerheid de volken. Het volk Israël leeft in zo'n diepe duisternis dat het ieders medelijden moet opwekken. Zijn kennen God niet en de overgrote meerderheid haat het evangelie van Jezus Christus. De meeste volken vallen hier ook onder. Tenzij God ingrijpt en Israël en de heidenen licht verschaft, zal Hij geen andere keus hebben dan Zijn woord te houden, als weergegeven in 2 Tessalonicenzen 1:8,9 en Israël vernietigen alsmede het grootste deel van de mensheid. Als dit zou gebeuren, zou er geen Israël meer zijn in de duizend jaren, aan wie deze profetie vervuld zou kunnen worden.

Daar komt nog bij dat Jesaja in deze profetie zegt dat de HERE licht zal geven voor hen die in duisternis verkeren. Dit kan niet plaatsvinden in de duizend jaren. De enigen die in dat koninkrijk toegelaten zullen worden, zijn zij die God kennen en het evangelie van Jezus Christus gehoorzaam zijn. Wie aan deze voorwaarden voldoet, kan niet beschreven worden als in duisternis verkerende. Vandaar dan ook, dat de duizend jaren, zelfs niet op het ogenblik dat zij een aanvang nemen, beschreven kunnen worden als een tijd waarin duisternis de aarde en de volken die daar op wonen, bedekt, daar vanaf het allereerste begin alle mensen God zullen kennen en het evangelie gehoorzaam zullen zijn.

Ook zullen allen die ongerechtigheid doen bij de *parousia* (komst van Christus) uitgedelgd worden, nog voordat de duizend jaren zelfs maar beginnen, zodat er geen sprake van kan zijn dat er in die duizend jaren een volk te vinden is dat zo opstandig van geest is dat het Israël niet graag zou dienen. Zie Jesaja 60:12.

Maleachi 4 : 5, 6

"Zie, ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt. Hij zal het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat ik niet kome en het land treffe met de ban."

Het is geenszins Gods verlangen de aarde met de banvloek te slaan en om een dergelijke drastische actie te voorkomen, zal Hij de profeet Elia zenden. Elia zal door God gebruikt worden om een groot geestelijk werk tot stand te brengen, dat hier in figuurlijke taal beschreven wordt. Het hart van de

vaders terug voeren tot de kinderen, betekent tot onderwerping brengen. Zij die in deze wereld wijs zijn en ervaren, zullen de gewillige, meegaande aard van kinderen krijgen. En het hart van de kinderen naar hun vaders terugvoeren, is de gedweeën en onderworpenen brengen tot de wijsheid van de rechtvaardigen. Zie Mattheüs 18:3, Lucas 1:17. Dit zal door Elia tot stand gebracht worden, opdat de HERE de aarde niet met Zijn banvloek behoeft te treffen als Hij komt.

Het zou nogal kinderachtig zijn te zeggen dat deze profetie vervuld werd in Johannes de Doper. Johannes getuigde immers zelf dat hij Elia niet was (Johannes 1:21). De profetie spreekt van een Goddelijk ingrijpen en een genadig werk dat plaats zal vinden lang voor de *parousia* en de dag van de Heer, in die periode die *de laatste dagen* genoemd wordt.

Dat de apostelen er bij hun prediking wel van doordrongen waren, dat Christus niet elk ogenblik kon terugkeren, maar dat er nog veel moest gebeuren, voordat die dag kwam, blijkt uit wat Petrus zijn toehoorders vertelt.

Handelingen 3 : 19 - 21

Wanneer na de hemelvaart de apostelen de kracht van de heilige Geest ontvangen hebben, prediken zij opnieuw het koninkrijk aan Israël. Na de genezing van de verlamde man legt Petrus de verbaasde omstanders uit hoe dit alles gekomen is. En dan zegt hij ook:

"Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende; Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher."

Graag wordt dit gedeelte gelezen alsof er staat: "Bekeert u, want dat is de voorwaarde dat Christus onmiddellijk tot Zijn volk kan terugkeren om het koninkrijk op te richten." Maar Petrus was beter op de hoogte van de profetieën en hij was dan ook niet van mening dat alleen maar de bekering van Israël nodig was om Christus te doen terugkeren. Want als dat gebeurd zou zijn, zou veel van de profetie nooit meer vervuld kunnen worden.

KOM DAN TOT BEROUW EN BEKERING. Bekeren betekent overgave, onderwerping, passiviteit, geen verdere weerstand bieden. Bekeren betekent zich afkeren van zijn verkeerde weg en zich omkeren tot God. Dit is volkomen in overeenstemming met het feit dat Gods regering op aarde al begonnen was, hoewel het koninkrijk nog niet meer was dan opgekomen gewas (Marcus 4:26-29). Israëls schuld en rebellie had hen daar niet van buitengesloten, omdat zij het in onwetendheid gedaan hadden (vers 17). Maar nu moesten ze zich dan ook onmiddellijk onderwerpen en tot God keren.

OPDAT UW ZONDEN UITGEDELGD WORDEN. Dit betekent helemaal niet dat, als zij zich zouden onderwerpen, hun zonden uitgewist zouden worden. Zij moesten zich onderwerpen en tot God keren, zodat God dan de volgende stap kon doen. Deze oproep van Petrus is zo iets als wanneer een moeder haar kind roept om binnen te komen, zodat hij zijn handen kan wassen voor het eten. Het binnenkomen wast de handen niet schoon, maar brengt het kind wel op de juiste plaats waar dit

schoonmaken plaats kan vinden. Deze mensen die Petrus hoorden, hadden het bloed van Christus nodig. Hun schuld was in de ogen van God heel groot. Maar Zijn bloed heeft voor hen geen waarde, zolang ze blijven volharden in hun koppigheid en tegenstand, met hun gezichten van God afgewend. "Onderwerpt u en keert u tot God, en dan zullen uw zonden uitgewist kunnen worden," is de boodschap van Petrus.

OPDAT ER TIJDEN VAN VERADEMING MOGEN KOMEN VAN HET AANGEZICHT DES HEREN.

Deze woorden verklaren het doel van hun onderwerping, van hun bekering, en van de uitwissing van hun zonden. Dit alles moet eerst plaatsvinden, dan pas kunnen er tijden van verademing komen voor het aangezicht van de Heer. "***Het aangezicht des Heren is tegen hen die het kwade doen***" zegt Petrus jaren later (1Petrus 3:12). Deze *tijden van verademing* zijn de periode van zegening voor Israël nog vóór de *parousia* (komst) van Christus. En als Israël gezegend wordt, zullen op hun beurt de volken gezegend worden.

EN HIJ DE CHRISTUS, DIE VOOR U TEVOREN BESTEMD WAS, JEZUS, ZENDE.

We zien nu dat de volgorde is:

1. Israël moet zich onderwerpen.
2. Israël moet zich tot God keren.
3. Als deze dingen gebeurd zijn, is de weg bereid, zodat Israëls zonden uitgewist kunnen worden.
4. Deze dingen moeten eerst gebeuren, zodat de tijden van verademing door de HERE gezonden kunnen worden.
5. Al deze voorgaande dingen (onderwerping, omkering, uitwissing, tijden van verademing) moeten eerst werkelijkheid worden, voordat God de Heer Jezus Christus zendt.

Dit herhaalt Petrus nog eens in de volgende woorden:

HEM MOEST DE HEMEL OPNEMEN TOT DE TIJDEN VAN DE WEDEROPRICHTING ALLER DINGEN. Deze woorden bewijzen dat er geen belofte was dat Christus zou terugkeren als Israël zich bekeerde. Indien de hemel Hem moet opnemen tot een bepaalde toestand verwezenlijkt is, dan zal Hij geen moment eerder terugkeren. Het zijn de tijden van het herstel van alle dingen, waarvan God van oudsher door de mond van Zijn heilige profeten gesproken heeft. Let wel, niet TIJD in het enkelvoud, maar TIJDEN. Dit betekent dus niet dat, wanneer het tijd wordt om alle dingen te herstellen, Christus dat zal komen doen. Integendeel, deze tijden van herstel moeten een voldongen feit zijn, voordat Hij terugkeert. Elia zal eerst komen en alle dingen herstellen (Mattheüs 17:10).

Vijf keer lezen we in het Woord van God dat de Heer Jezus aan de rechthand van de Vader gezeten is totdat Zijn vijanden gemaakt zullen zijn tot een voetbank voor Zijn voeten. De wereld is nog niet klaar voor de persoonlijke aanwezigheid van Christus. Elia heeft zijn grote werk nog niet gedaan. De tijden van het herstel zijn nog toekomstig. Zijn vijanden zijn ook nog niet aan Hem onderworpen. Dit alles zal plaatsvinden in een tijd, die door de Schrift genoemd wordt "***de laatste dagen.***"

Profetieën over het herstel van Israël

Dat het zaad van Abraham, het volk Israël, weer naar zijn eigen land zal terugkeren en nog grote nationale zegeningen zal ontvangen, zodat het op zijn beurt een bron van zegeningen zal zijn voor

de andere volken, wordt ondubbelzinnig voorzegd in de Bijbel. Ondanks pogingen van hen die in de profetieën alleen maar zegeningen voor “de Kerk” willen lezen, is dit getuigenis van het Woord van God onaangetast blijven staan. Deze voorzeggingen moeten in de vorm waarin ze gegeven zijn aanvaard worden of helemaal niet aanvaard worden. Er zijn vele gedeelten die duidelijk maken dat YAHWEH Zelf Israël in zijn eigen land zal plaatsen. Het feit dat Israël hersteld zal worden, wordt over het algemeen wel geloofd door hen die ervan overtuigd zijn dat God zegt wat Hij bedoelt en dat Hij bedoelt wat Hij zegt.

Niettemin blijkt dat zeer velen niet precies weten waarom zij dit geloven, ze hebben nauwelijks meer dan een vaag idee dat het ergens in het Woord van God geleerd wordt. Zij zijn niet nauwkeurig bekend met de gedeelten die dit herstel voorzeggen en kunnen zodoende gemakkelijk onder de indruk komen van hen die zeggen dat wat er tegenwoordig in Palestina gebeurt, een vervulling is van de profetieën aangaande Israëls nationale herstel en zegening. Als zij de profetieën beter zouden kennen, zouden zij dit misschien niet klakkeloos aanvaarden.

Van vele kanten hoor ik bijvoorbeeld dat “de Bijbel een terugkeer van Israël in ongeloof voorzegt,” maar dit idee heeft geen enkele grond in de Schrift. Als dit waar zou zijn, moet het niet moeilijk zijn om één of meer teksten aan te wijzen om deze bewering te staven.

Het is onthutsend, om niet te zeggen ontmoedigend, om te zien hoe gering de kennis is bij werkelijk ernstige gelovigen als er gesproken wordt over de profetieën die het herstel en de bekering van Israël aankondigen. Zouden zij deze profetieën beter kennen, dan zouden ze heel snel inzien, als ze daar eenmaal op gewezen worden, dat veel van deze profetieën nooit vervuld zullen kunnen worden, als ze niet vervuld worden vóór de tweede komst in heerlijkheid van Jezus Christus, wanneer Hij de aarde zal zuiveren van allen die God niet erkennen en het evangelie van Jezus Christus ongehoorzaam geweest zijn (2 Tessalonicenzen 1:9).

We willen nu enkele belangrijke profetieën bespreken, die handelen over het herstel van Israël. Zorgvuldige bestudering daarvan is noodzakelijk. Er is geen gemakkelijke manier om kennis van het Woord van God te verkrijgen en we zullen er de nodige aandacht en concentratie voor op moeten brengen als we deze tekstgedeelten goed willen begrijpen. De Bijbel dient bij de hand te zijn, daar het niet mogelijk is alle teksten uitvoerig te citeren. De eerste en belangrijkste voorzegging aangaande het herstel van Israël vinden we bij Mozes.

Deuteronomium 30 : 1 - 8

“¹Wanneer dan al deze dingen over u komen, de zegen en de vloek, die ik u voorgehouden heb, en gij dit ter harte neemt te midden van al de volken, naar wier gebied de HERE, uw God, u verdreven heeft, ²en wanneer gij u dan tot de HERE, uw God, bekeert en naar zijn stem luistert overeenkomstig alles wat ik u heden gebied, gij en uw kinderen, met geheel uw hart en met geheel uw ziel – ³dan zal de HERE, uw God, in uw lot een keer brengen en Zich over u erbarmen; Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken, naar wier gebied de HERE, uw God, u verstrooid heeft.

⁴Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, de HERE, uw God, zal u vandaar bijeenbrengen en vandaar halen; ⁵de HERE, uw God, zal u brengen naar het land, dat uw vaders bezeten hebben, gij zult het bezitten en Hij zal u weldoen en u talrijker maken dan uw vaders. ⁶En de HERE, uw God, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de HERE, uw God, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft. ⁷De HERE, uw God, zal al deze vervloekingen op uw vijanden en uw haters leggen, die u vervolgd hebben. ⁸Gij zult weer naar de stem des HEREN luisteren en al zijn geboden volbrengen, die ik u heden opleg.”

Daar dit de eerste belangrijke voorzegging aangaande het herstel van Israël is en daar alle volgende voorzeggingen volledig in overeenstemming zijn met deze eerste, dient er veel en nauwkeurige aandacht aan besteed te worden, om wat hier gezegd wordt goed tot ons te laten doordringen. Het vreemdste aan deze profetie is dat hij het herstel van Israël na een wereldwijde verstrooiing voorzegt, lang vóór die verstrooiing plaatsvond.

Uit het verband waarin dit hoofdstuk voorkomt, blijkt dat God op het punt staat Israël in het land Kanaän binnen te brengen. Hun veertigjarige omzwerving door de woestijn is beëindigd en de generatie die bij Sinaï tegen God zondigde, is er niet meer. God zal nu het volk in het land brengen dat Hij aan hun vaders beloofd had. Hij gaat dit doen ter wille van Zijn woord, ter wille van Zijn naam en niet op grond van hun eigen rechtvaardigheid. In de boodschap die Mozes hen overbracht, wordt hun verteld dat zij in het land zullen blijven wonen en er gezegend zullen worden als ze gehoorzaam zijn, maar dat zij eruit geworpen en vervloekt zullen worden als zij God verlaten.

Mozes kende de aard van hun vaders maar al te goed en kende ook de aard van wie hem nu aanhoorden, zodat hij heel goed wist wat het resultaat zou zijn. Zij zullen gezegend worden door naar het land gebracht te worden en zullen later vervloekt worden door verstrooid te worden. En zodoende ziet Mozes in het eerste vers de zegen, de vloek en de wereldwijde verstrooiing. Maar Mozes ziet nog verder dan dit.

Mozes zag hen het land binnegaan, zag hen daar gezegend worden, zag hen God vergeten en zag dat ze door God verdreven werden. Dit alles werd tot op de laatste letter vervuld en is op dit ogenblik (2015) een historisch feit. De vraag doemt nu op: Wat is de volgende stap? Wat openbaart de ziener aangaande Gods volgende ondernemen voor Israël? Een terugkeer naar het land in ongelof? Absoluut niet! Een herstel door God van een volk dat Hij ertoe gebracht heeft Hem te kennen. De eerste stap is dat zij weer ter harte zullen nemen de woorden die Mozes tot hen gesproken heeft.

Aan het einde van het boek Handelingen zegt Paulus: ***"Want het hart van dit volk is vet geworden en hun oren zijn hardhorend geworden en hun ogen hebben zij toegesloten..."***

Zij brachten deze toestand over zichzelf en God sprak een vonnis uit dat hen in die toestand deed blijven. Onmiddellijk daarna nam Hij het enige weg dat hun harten ontvankelijk had kunnen maken, dat hun ogen licht en hun oren gehoor had kunnen geven. Hij ontnam hen de Redding van God en zond deze naar de heidenen.

Hij verwijderde het kanaal waardoor deze zegeningen moesten stromen. Israël zal nooit het woord van God ter harte nemen totdat de Redding naar hen terugkeert. Israël zal in zijn tegenwoordige jammerlijke toestand blijven totdat over hen van boven Geest uitgegoten zal worden (Jesaja 32:15). Het enige kanaal waar die Geest door kan stromen, is van hen weggenomen.

Eens zal Israël het Woord van God ter harte nemen. En zij zullen het doen terwijl ze verstrooid zijn onder alle volken, waarheen de HERE, hun God, hen verdreven heeft. Dit is de eerste stap. Het is iets dat nog nooit is gezien in Israël. Op grond van dit woord dat zij weer ter harte zullen nemen, zullen zij naar YAHWEH, hun God, terugkeren en zij zullen Zijn stem gehoorzaam zijn in overeenstemming met alles wat Mozes hen die dag gebod en zij zullen dat met hun hele hart doen. In antwoord hierop zal de HERE hun gevangenschap terugdraaien.

Er dient hier opgemerkt te worden dat, al zou in de loop van hun omzwervingen een deel van Israël, groot of klein, terugkeren naar het land, dit nog helemaal niet betekent dat de HERE hun gevangenschap teruggedraaid heeft. Een Israëliet die naar Palestina terugkeert, is evengoed onder de volken verstrooid als een Jood in Rusland, Spanje of de Verenigde Staten. Afstand, hoe groot ook, is geen nadeel en nabijheid zal geen voordeel brengen.

Zij die menen dat de wederkomst of tweede komst van Christus aangekondigd wordt in vers drie, vergissen zich. Dat Jezus Christus weer zal komen is een onloochenbaar feit, maar niet het feit waar in dit vers over gesproken wordt. Vele malen lezen we in het Oude Testament dat Israël zich afkeerde van God en dat Hij hen daarvoor strafte door Zich van hen af te keren en hen te verlaten. Als zij tot Hem terugkeerden, keerde Hij ook weer tot hen terug. Zie Maleachi 3:7, Psalm 6:4 en Psalm 80:14, waar gesproken wordt over de terugkeer van God naar Israël.

Het is duidelijk dat in dit gedeelte de tweede komst van Christus niet bedoeld wordt. Doordat Israël zich van God afkeerde, zoals beschreven in de Evangeliën en Handelingen, ontstond een toestand die hun terugkeer tot Hem onmogelijk maakt, zolang die toestand voortduurt. Israël als volk zal niet zien, horen of begrijpen, totdat God de grote hinderpaal verwijdert: de Redding van God moet naar Zijn volk Israël terugkeren. De verklaring van Handelingen 28:28 moet omgekeerd worden.

Op deze manier kunnen in Deuteronomium 30:1-8 de volgende stappen in de Goddelijke volgorde onderscheiden worden:

1. Israël zal het Woord van God ter harte nemen onder alle volken waarheen hen de HERE gedreven heeft.
2. Zij keren terug tot de HERE, hun God, en gehoorzamen Zijn stem in alles wat Mozes hen in zijn laatste boodschap bevolen heeft.
3. De HERE, hun God, draait hun gevangenschap terug, ontfermt Zich over hen, keert tot hen terug en verzamelt hun vervolgens uit alle volken waarheen Hij hen verspreid heeft.
4. Hij brengt hen in het land dat hun vaders erfelijk bezeten hebben en zij zullen het erfelijk bezitten. Hij zal hen goeddoen en hen vermenigvuldigen boven hun vaders.
5. De HERE, hun God, zal hun harten besnijden, zal maken dat zij de HERE van ganser harte liefhebben.
6. Vervolgens zal de HERE die vloeken leggen op hun vijanden, op hen die hen haten en hen vervolgd hebben.

Dit zijn de Goddelijke stappen die God geopenbaard heeft in Deuteronomium 30. Dit is het programma, wanneer God Zijn omgang met het volk Israël hervat.

Na deze grote profetie zijn er vele andere gekomen, die spreken over de toestand van Israël nadat het naar zijn land teruggebracht is. Sommige daarvan spreken over een deel van wat God doet om dit volk weer tot Hem te brengen. In dit verband dienen de volgende gedeelten in de profetie van Jesaja nauwkeurig bestudeerd te worden:

Jesaja 1 : 25 - 28	Jesaja 35 : 1 - 10
Jesaja 2 : 1 - 5	Jesaja 42 : 1 - 7
Jesaja 4 : 2 - 6	Jesaja 43 : 1 - 10
Jesaja 9 : 1 - 7	Jesaja 44 : 1 - 6
Jesaja 11 : 1 - 16	Jesaja 51 : 3 - 23
Jesaja 14 : 1 - 2	Jesaja 60 : 1 - 22
Jesaja 32 : 13 - 20	Jesaja 61 : 1 - 11
Jesaja 33 : 5 - 6	Jesaja 62 : 1 - 12

Het verdient aanbeveling deze gedeelten nauwkeurig te lezen, waarna heel Jesaja gelezen dient te worden. We willen nu aandacht schenken aan een volgende grote profetie aangaande Israëls herstel.

Jeremia 16 : 14 - 17

"Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat niet meer zal gezegd worden: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft gebracht, maar veeleer: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten heeft doen optrekken uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; ja, Ik zal hen terugbrengen in het land dat Ik aan hun vaders gegeven had. Zie, Ik ontbied vele vissers, luidt het woord des HEREN, die hen zullen opvissen, en daarna zal Ik vele jagers ontbieden, die hen zullen opjagen van elke berg en elke heuvel, en uit de rotskloven; want mijn ogen zijn op al hun wegen, deze zijn voor Mij niet verborgen, en hun ongerechtigheid is voor mijn ogen niet bedekt."

Het herstel in eigen land, dat God het volk Israël geeft, wordt in deze profetie gezien als één van de grootste wonderen in de hele wereldgeschiedenis. God zal Zijn voornemen krachtdadig, bekwaam en in het openbaar ten uitvoer leggen. In dit gedeelte wordt gezegd dat het brengen van Israël uit alle landen waarheen de HERE hen gedreven had, hun verlossing uit Egypte, met inbegrip van het oversteken van de Rode Zee, in heerlijkheid ver zal overtreffen.

Laat dan ook niemand menen dat het herstel van Israël eenvoudigweg een zaak is van vervolgde en opgejaagde mensen, die naar hun land terugkeren omdat ze nergens anders heen kunnen. Niets van wat er op dit ogenblik met de Joden gebeurt, kan als een vervulling van Jeremia's profetie beschouwd worden. Voor verdere studie nog de volgende profetieën uit Jeremia:

Jeremia 23 : 3 - 8

Jeremia 30 : 1 - 24

Jeremia 31 : 7 - 14

Jeremia 31 : 27 - 40

Jeremia 32 : 36 - 44

Jeremia 33 : 6 - 26

We zullen nu bij Ezechiël enkele belangrijke profetieën betreffende Israëls herstel bekijken.

Ezechiël 11 : 17 - 21

"...daarom spreek: zo zegt de Here HERE: Ik zal u vergaderen uit de volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, en Ik zal u het land Israël geven; zij zullen daar komen en daaruit verwijderen al zijn afschuwelijkheden en al zijn gruwelen; Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in hun binnenste, en Ik zal het hart van steen uit hun lichaam verwijderen en hun een hart van vlees geven, opdat zij naar mijn inzettingen zullen wandelen en naarstig mijn verordeningen onderhouden; zij zullen Mij tot een volk en Ik zal hun tot een God zijn. Maar de wandel van hen die hun hart verpand hebben aan hun afschuwelijkheden en gruwelen, zal Ik op hun hoofd doen neerkomen, luidt het woord van de Here HERE."

Dit korte gedeelte geeft een samenvatting van de hoop van Israël op een beknopte wijze zoals nergens anders in het Woord van God. Vanwege deze hoop van Israël was de apostel Paulus een gevangene, zoals we lezen in Handelingen 28:20. Dit gedeelte spreekt niet van een terugkeer van Israël in ongelof, maar van een door God teweeggebracht herstel in het land van een volk dat God Zelf tot Zich getrokken heeft. Hij belooft hen te denationaliseren. Zij zullen niet langer Duitse, Russische, Engelse of Amerikaanse Joden zijn. Hij belooft hen te repatriëren. Niet één van hen zal meer onder de volken gevonden worden. Hij belooft dat Hij hen het land van Israël zal geven [tussen de rivieren Nijl en Eufraat, veel groter dus dan de huidige Zionistische staat]. De letterlijke wedervergadering van Israël te ontkennen betekent het Woord van God te ontkennen.

Bij hun terugkeer naar het land zullen zij alle afschuwelijkheden en alle gruwelen eruit verwijderen. Zij zullen een gehoorzaam volk zijn en Hij zal hun God zijn. De ongehoorzamen onder hen zullen geliquideerd worden. Het volgende gedeelte voegt daar een aantal bijzonderheden aan toe.

Ezechiël 20 : 33 - 38

"Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid zal Ik over u heersen. Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid.

Ik zal u brengen naar de woestijn der volken en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht. Zoals Ik met uw vaderen in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, zo zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here HERE. Ik zal u onder de herdersstaf doen doorgaan en u brengen in de band van het verbond. Ik zal de weerspanningen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben; wel zal Ik hen leiden uit het land waarin zij als vreemdelingen vertoeven, maar in het land van Israël zullen zij niet komen. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben."

Dit gedeelte hebben we al eerder uitvoerig besproken. Het is één van de belangrijkste gedeeltes die Israëls herstel voorzeggen. Het toont dat dit een werk van God is. Het is niet een herstel van onbekeerde mensen, maar van mensen die YAHWEH tot Zich getrokken heeft. Sommigen zullen rebelleren, maar zij zullen uitgezuiverd worden. Allen in het land zullen Hem dienen (20:40). Het hele hoofdstuk dient zorgvuldig gelezen te worden, met bijzondere aandacht voor het boven geciteerde gedeelte.

Ezechiël 28 : 25, 26

"Zo zegt de Here HERE: Als Ik het huis Israëls bijeenverzamel uit de natiën, in wier land zij verstrooid zijn, dan zal Ik Mij ten aanschouwen van de volken aan hen de Heilige betonen, en zij zullen wonen in hun land, dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb. Zij zullen daar veilig wonen en huizen bouwen en wijngaarden planten; ja veilig zullen zij wonen, terwijl Ik gericht voltrek aan allen uit hun omgeving, die hen veracht hebben. En zij zullen weten, dat Ik, de HERE, hun God ben."

Het is overbodig te zeggen dat tot nu toe (2015) het hier voorzegde herstel niet heeft plaatsgevonden. Het is zelfs nog niet begonnen. De Joden die naar Palestina teruggekeerd zijn wonen er niet veilig. Ze leven op de rand van een figuurlijke vulkaan, die elk ogenblik tot uitbarsting kan komen. Het volgende gedeelte toont hoe dit herstel plaatsvindt.

Ezechiël 34 : 11 - 16

"Want zo zegt de Here HERE: Zie, Ik zal zélf naar mijn schapen vragen en naar hen omzien; zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis. Ik zal ze midden uit de volken doen uittrekken, uit de landen bijeenvergaderen en ze naar hun eigen land brengen; Ik zal ze weiden op de bergen van Israël, bij de beekbeddingen en in alle bewoonde streken van het land.

In een goede weide zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen van Israël zal hun weideplaats zijn. Daar zullen zij zich legeren op een goede weideplaats en zullen zij in een vette weide grazen, op de bergen van Israël. Ik zelf zal mijn schapen weiden, Ik zelf zal ze doen neerliggen, luidt het woord van de Here HERE; de verlorene zal Ik zoeken en de afgedwaalde terughalen; de gewonde zal Ik verbinden en de zieke versterken, maar de vette en krachtige zal Ik verdelgen. Ik zal ze weiden zoals het behoort."

Wanneer Israël hersteld wordt, is het YAHWEH, die naar Zijn schapen zal vragen en ze zal opzoeken. Dit zal net zo gebeuren als een herder zijn schapen opzoekt wanneer hij bij zijn verstrooide schapen is. Vergelijk Psalm 95:7, Jesaja 40:11. YAHWEH moet bij Zijn volk zijn om dit werk te kunnen doen. De Redding van God moet terugkeren naar Israël. De verklaring van Handelingen 28:28 moet omgekeerd worden.

Als Deuteronomium 4:7,8; Deut.4:32-34 en Deut.7:6 gelezen worden, zal blijken dat YAHWEH bij Israël was als een kanaal van zegening, zoals dat van geen enkel ander volk gezegd kan worden. Op dit feit wordt nog eens extra de nadruk gelegd door de uitdrukking *in het midden van* op de volgende plaatsen: Exodus 29:45,46; Deuteronomium 7:21.

In Jeremia 14:8,9 verkondigt de profeet op dramatische wijze de grote waarheid die als titel boven de hele periode van Genesis 12 tot Handelingen 28:28 geplaatst kan worden: "YAHWEH te midden van (of: onder) Zijn volk Israël." Boven de tegenwoordige tijd, daarentegen, kan als titel geplaatst worden: "Christus onder de heidenen" (Kolossenzen 1:27). Voordat Ezechiël 34:11 vervuld kan worden, moet YAHWEH terugkeren naar Zijn volk Israël en onder hen vertoeven zoals een herder vertoeft onder zijn schapen.

Ezechiël 36 : 24 - 28

"Ik zal u weghalen uit de volken en u bijeenvergaderen uit alle landen, en Ik zal u brengen naar uw eigen land; Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen; een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven.

Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt. Gij zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb; gij zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn."

De majestueuze profetie van de toekomst van Israël is een uitdaging aan het geloof van allen die hem lezen. Geloven wij dat God dit zal doen? Of schijnt het zo onmogelijk dat we bereid zijn genoeg te nemen met minder om vervolgens te denken dat de tegenwoordige migratie van een aantal Joden naar Palestina de vervulling ervan is? God zal precies doen wat Hij hier zegt dat Hij doen zal. De volledige vervulling van de profetie is nog toekomstig. Het sleutelwoord in dit gehele gedeelte is: "**Ik zal.**"

Als we geloven dat God alles zal doen zoals Hij gezegd heeft, rijst de belangrijke vraag of Hij dit zal doen vóór de openbaring van de Heer Jezus van de hemel met de engelen van Zijn kracht, of daarna. Het moet toch wel zondermeer duidelijk zijn dat deze profetie niet daarna vervuld kan worden, omdat dan immers diezelfde mensen aan wie dit beloofd is, de catastrofale uitzuivering niet zouden kunnen overleven, die het gevolg zal zijn van de terugkeer van de Heer naar de aarde, (2Tessalonicenzen 1:7-10).

Deze profetie zal beginnen vervuld te worden, zodra de verklaring van Handelingen 28:28 wordt omgekeerd. Dan zal de Redding van God naar Zijn volk Israël terugkeren en zal het langdurige uitstel van Gods koninkrijksvoornemen ten einde zijn. Dit zal betekenen dat er rijke zegeningen over Israël uitgestort worden en via hen ook de volken zullen gezegend worden. Ieder woord van deze profetie moet vóór de tweede komst van Christus vervuld worden. Het is een profetie van zegeningen voor Israël en de volken in het Koninkrijk der Hemelen, niet in het Duizendjarig Rijk.

Om deze profetie op zijn volle waarde te kunnen schatten, dient het hele hoofdstuk zorgvuldig bestudeerd te worden. Het eerste deel spreekt over het herstel van het land Palestina (verzen 1-15), het tweede deel over het herstel van het volk Israël (verzen 16-38). Het herstel van het volk zal parallel lopen met het herstel van het land, zelfs al worden deze twee zaken afzonderlijk in dit hoofdstuk behandeld.

Ezechiël 37 : 21 -25

"...zeg dan tot hen: Zo zegt de Here HERE: zie, Ik haal de Israëlieten weg uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik zal hen van alle kanten bijeenverzamen en hen naar hun land brengen. En Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen Israëls, en één koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken.

Niet langer zullen zij zich verontreinigen met hun afgoden, hun gruwelen en al hun overtreddingen, maar Ik zal hen verlossen van alle afvalligheid waarmee zij gezondigd hebben, en hen reinigen, zodat zij Mij tot een volk zullen zijn en Ik hun tot een God zal zijn.

En mijn knecht David zal koning over hen wezen; één herder zal er voor hen allen zijn. Zij zullen naar mijn verordeningen wandelen en naarstig mijn inzettingen onderhouden. Zij zullen wonen in het land dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb en waarin hun vaders gewoond hebben; ja, zij zullen daarin wonen, zij, hun kinderen en hun kindskinderen, tot in eeuwigheid*, en mijn knecht David zal hun voor eeuwig* tot vorst zijn."

* [In de Hebreeuwse grondtekst staat hier het woord *OLAM*. Dit betekent *een lang tijdperk met een begin en een einde*, waarin een bepaald wereldsysteem (of wereldorde) van toepassing is en werkt. De Bijbelvertalers vertalen *OLAM* ten onrechte met *eeuwig(heid)*, maar soms ook met *eeuw*, wat een betere vertaling is. Het "eeuwige leven" in de Bijbel heeft nooit de betekenis van eindeloos leven, maar altijd van het leven gedurende de *OLAM*, d.w.z. het bijzondere leven tijdens de komende tijdperken/eeuwen waarin Christus de wereld zal regeren en de wereld zal weten wie Hij is. In de Griekse grondtekst van het Nieuwe Testament staat voor eeuwig(heid) het woord *AION*, dat dezelfde betekenis heeft als *OLAM*.]

Dit is een tamelijk lang citaat, maar zelfs dan nog blijft het moeilijk, tenzij het gehele gedeelte vanaf vers 15 tot vers 28 gelezen wordt.

De profeet Ezechiël kreeg opdracht een grote toekomstige zegening van Israël voor te stellen door middel van een symbolische handeling. Hij moest een stuk hout nemen en daarop schrijven: ***"Voor Juda en de Israëlieten die daarbij behoren."*** Op een ander stuk hout moest hij schrijven: ***"Voor Jozef - het stuk hout van Efraïm - en het gehele huis Israëls dat daarbij behoort."*** Daarna moest hij die twee stukken hout bij elkaar brengen en ze werden tot één stuk in zijn hand.

Deze handeling beeldt de hereniging uit van het huis van Israël met het huis van Juda. Vervolgens zegt God hoe Hij dit tot stand zal brengen. Als dit allemaal gebeurd is, zullen de volken leren dat het

YAHWEH is, die Israël geheiligd heeft; zie Ezechiël 37:28 en 36:26. Dit alles vindt plaats vóór de tweede komst van Christus. In die dag zullen zij, die verdelgd worden omdat zij God niet erkennen, verdelgd worden omdat ze kennis weigerden die God hen in genade aangeboden had. In dit verband is het goed zorgvuldig Ezechiël 39:21-29 te lezen.

Hosea 2 : 12 - 22

Dit belangrijke gedeelte is op een andere plaats uitvoerig besproken (zie mijn artikel "Het Koninkrijk van de Hemelen.")

Joël 2 : 18 - 32

"Toen nam de HERE het op voor zijn land en Hij kreeg medelijden met zijn volk. De HERE antwoordde zijn volk: Zie, Ik zal u koren, most en olie zenden, zodat gij daarmee verzadigd wordt, en Ik zal u niet meer prijsgeven tot een smaad onder de volken.

Ik zal van u wegdrijven die uit het Noorden en hem verjagen naar een dor en woest land, zijn voorhoede naar de oostelijke zee en zijn achterhoede naar de westelijke zee, en zijn stank zal opstijgen en zijn vuile lucht zal opstijgen, want hij heeft grote dingen gedaan.

Vrees niet, o land, jubel en verheug u, want de HERE heeft grote dingen gedaan. Vreest niet, gij dieren des velds, want de weiden der woestijn groenen, want het geboomte draagt zijn vrucht, vijgeboom en wijnstok geven hun rijkdom.

En gij, kinderen van Sion, juicht en verheugt u in de HERE, uw God, want Hij geeft u de leraar ter gerechtigheid; ja, regenstromen laat Hij voor u nederdalen, vroege regen en late regen, zoals voorheen. De dorsvloeren zullen vol koren zijn en de perskuipen van most en olie overstromen.

Ik zal u vergoeden de jaren, toen de sprinkhaan (alles) opvrat, de verslinder en de kaalvreter en de knager, mijn groot leger dat Ik op u afzond. Gij zult volop en tot verzadiging eten, en gij zult loven de naam van de HERE, uw God, die wonderbaar met u gehandeld heeft; mijn volk zal nimmermeer te schande worden.

Dan zult gij weten, dat Ik in het midden van Israël ben, en dat Ik, de HERE, uw God ben, en niemand anders; mijn volk zal nimmermeer te schande worden.

Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. Ook op de dienstknechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten.

Ik zal wonderen geven in de hemel en op de aarde, bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt.

En het zal geschieden, dat ieder die de naam des HEREN aanroept, behouden zal worden, want op de berg Sion en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HERE gezegd heeft; en tot de ontkomenen zullen zij behoren, die de HERE zal roepen."

Petrus haalt een gedeelte hiervan aan in Handelingen 2:17-21. Dit werd besproken helemaal aan het begin van dit artikel.

Amos 9 : 11 - 15

"Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, Ik zal haar scheuren dichten en wat daarvan is ingestort, overeind zetten; Ik zal haar herbouwen als in de dagen van ouds, opdat zij beërven de rest van Edom en van al de volken over wie mijn naam is uitgeroepen, luidt het woord van de HERE, die dit doet. Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat de ploeger zich aansluit bij de maaier en de druiventreder bij hem die het zaad strooit; dan zullen de bergen druipen van jonge wijn en al de heuvelen daarvan overvloeien.

Ik zal een keer brengen in het lot van mijn volk Israël: verwoeste steden zullen zij herbouwen en bewonen; wijngaarden zullen zij planten en de wijn ervan drinken; boomgaarden zullen zij aanleggen en de vrucht daarvan eten. Dan zal Ik hen planten in hun grond, en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit de grond die Ik hun gegeven heb, zegt de HERE, uw God."

Dit gedeelte spreekt zowel over het herstel van het land van Israël als over het herstel van het volk Israël en verdient onze bijzondere aandacht, omdat het door Jacobus gebruikt werd in zijn belangrijke uiteenzetting in Handelingen 15. Daar openbaarde hij dat God bezig was de heidenen te bezoeken om uit hen een volk voor Zijn naam aan te nemen. Dit bezoeken van God begon in Handelingen 10, toen Petrus naar het huis van Cornelius gezonden werd, en dat bezoeken was ongeveer twaalf jaar later nog altijd niet beëindigd, toen Jacobus deze woorden sprak. Dit bezoeken zal eens eindigen en dan zal de HERE terugkeren naar Israël en Zijn grote werk in het koninkrijk voltooien.

Deze terugkeer is niet de tweede komst van Christus. Het is Gods terugkeer naar Israël, na Zijn bezoeken van de heidenen. Alles was klaar voor deze terugkeer aan het einde van het boek Handelingen, maar in plaats dat de HERE terugkeerde naar Israël, stelde Hij Zijn koninkrijksvoornemen uit en bleef onder de volken voor dat grote, nooit eerder bekend gemaakte werk dat bestaat uit het tonen dat Hij een genadig God is en het roepen van hen die de heerlijkheid van Zijn genade zullen verkondigen. Wanneer dit grote werk voltooid is, zal Hij naar Zijn volk Israël terugkeren, de vervallen hut van David herbouwen en het werk voltooien waar de profeet Amos over spreekt.

Micha 4 : 1 - 8

"En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen, en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen vele volkeren en rechtspreken over machtige natiën tot in verre landen.

*Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren. Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, zonder dat iemand hen opschrikt; want de mond van de HERE der heerscharen heeft het gesproken. Want alle volkeren wandelen elk in de naam van zijn god, maar wij zullen wandelen in de naam van de HERE, onze God, voor altoos en immer.**

Te dien dage, luidt het woord des HEREN, zal Ik het kreupele verzamelen en het verstrooide bijeenbrengen, en degenen over wie Ik kwaad heb doen komen. En Ik zal het kreupele

stellen tot een overblijfsel en het verdrevene tot een machtig volk, en de HERE zal Koning over hen zijn op de berg Sion, van nu aan tot in eeuwigheid.* En gij, Migdal-Eder, Ofel der dochter Sions, tot u zal genaken en komen de heerschappij van voorheen, het koningschap der dochter van Jeruzalem."

* [In de Hebreeuwse grondtekst staat hier het woord *OLAM*. Dit betekent *een lang tijdperk met een begin en een einde*, waarin een bepaald wereldsysteem (of wereldorde) van toepassing is en werkt. De Bijbelvertalers vertalen *OLAM* ten onrechte met *eeuwig(heid)*, maar soms ook met *eeuw*, wat een betere vertaling is. Het "eeuwige leven" in de Bijbel heeft nooit de betekenis van eindeloos leven, maar altijd van het leven gedurende de *OLAM*, d.w.z. het bijzondere leven tijdens de komende tijdperken/eeuwen waarin Christus de wereld zal regeren en de wereld zal weten wie Hij is. In de Griekse grondtekst van het Nieuwe Testament staat voor eeuwig(heid) het woord *AION*, dat dezelfde betekenis heeft als *OLAM*.]

Dit majestueuze gedeelte spreekt meer over de zegeningen en de heerlijkheid van het herstelde Israël dan over het eigenlijke werk van de herstelling. Dit hoofdstuk beeldt *de hoop van Israël* uit. De nabijheid van deze hoop werd aangekondigd door Johannes de Doper en de Here, toen zij predikten dat het Koninkrijk der Hemelen nabij was. Iedere zegening in dit hoofdstuk genoemd, werd mogelijk gemaakt door de dood, opstanding en hemelvaart van Christus. Hij hoeft niet terug te keren om deze zegeningen te brengen. Ze zullen stap voor stap werkelijkheid worden wanneer het tegenwoordige uitstel van Gods koninkrijksvoornemen opgeheven wordt.

Het zou goed zijn nu eerst Micha 7:7-20 en Zefanja 3:14-20 te lezen.

Maleachi 4 : 5, 6

"Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt. Hij zal het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban."

Als deze profetie gelegd wordt naast de verklaring van de Here in Mattheüs 17:11 - ***"Elia zal wel komen en alles herstellen"*** wordt het één van de belangrijkste profetieën met betrekking tot het herstel van Israël. Dat het herstel dat Elia brengt tot Israël beperkt is, staat zondermeer vast. Israël kan echter niet gezegend worden zonder dat ook de rest van de wereld gezegend wordt. God riep Israël om een kanaal te zijn, zie Genesis 12:2,3; Romeinen 11:15.

Zo blijkt het slot van het Oude Testament een profetie van toekomstig herstel en zegening van Israël. De profeet Elia zal daar een belangrijk aandeel in hebben. Zijn zending gaat vooraf aan de dag van de Heer.

Wij hebben nu de belangrijkste profetieën gezien, die spreken van het herstel van Israël. Niet één van hen voorzegt een terugkeer in ongeloof. Het patroon van Israëls bekering werd getoond in de ervaring van Saulus van Tarsus, beter bekend als Paulus de apostel.

www.pronk-stukjes.nl